

Hejsek 6

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIV únor 2019

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Doufám, že jste měli samé jedničky! Jako odměna za dobré vysvědčení se vám dostává do rukou nové číslo Pejska.

Haf! Haf! Haf!

Výpravu za sněhem jsme si tuze moc užili, dojeli jsme až do Smržovky, postavili sněhuláka a iglú a na všem možném si projeli čtyřkilometrovou sáňkařskou dráhu (někteří dokonce vícekrát). Kdo chyběl, ten ať lituje nejméně do příští zimy!

Haf! Haf! Haf!

Uspořádali jsme táborové posezení s rodiči, děkujeme za hojnou účast! Kdo chyběl, nechť zví, že tábor je

od úterý 2. července, nicméně před ním je od soboty 29. června představebka, jež je pro Vpředáky od čtvrté třídy povinná. Zato se ale domů vracíme již v pátek 19. července a ne až v neděli, jak bývalo zvykem. Přihlášky, lékařské posudky a peníze nám prosím doručte jako vždy do konce května.

Haf! Haf! Haf!

Mistrovství v uzlování je za dveřmi, kdopak asi bude letos mít tu čest zvítězit? Možná, že když čtete tyto řádky, je už jméno mistra známo, i tak ale doufám, že každý trénoval a pečlivě se připravil dle svého nejlepšího svědomí!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

5. 2.	Mistrovství v uzlování	(16.30—19.00)
12. 2.	Jarňáková oddílovka	(16.30—19.00)
19. 2.	Jarňáková oddílovka	(16.30—19.00)
26. 2.	Družinovky	
	mladší:	(17.00—19.00)
	střední:	(17.00—19.00)
	starší:	(18.00—20.00)

A dále?

2. 3.	Výroční výprava
8. — 10. 3.	Divadelní výprava
18. — 22. 4.	Velikonoční výprava
1. 5.	Sportovní výprava
4. — 5. 5.	Divadelní festival
	(termín se může změnit)
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
7. — 9. 6.	Poklad a voda
29. 6. — 2. 7.	Představebka
2. 7. — 19. 7.	Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Je tu nové pololetí a proto prosím všechny, kteří v září zaplatili příspěvky jen na to první, aby nám donesli i příspěvky za to druhé.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Všechno nejlepší k narozeninám štěkám Šáře!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Během února se uvidíme poměrně málo, jelikož jsou jarní prázdniny a schůzky nebudou. Hned na začátku března se ale společně vydáme na Výroční výpravu a někteří z vás třeba i složí oddílový slib.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

7. 2.	Schůzka	(17.00—18.30)
28. 2.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

2. 3.	Výroční výprava
29. — 31. 3.	Výprava na Sázavku
21. — 22. 4.	Velikonoční výprava
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
8. 6.	Poklad
2. — 9. 7.	Tábor

Pejsek

Turbánek

Ozdobné uzle mají široké využití. Jeden z velmi hezkých a v oddíle dobře známých je i turbánek.

Kdo umí uvázat uzel přátelství, je od uvázání turbánu už jenom krůček. Stačí jenom vytvořit zastrčením konce poslední, čtvrtou, smyčku a pak už jenom motat, motat, motat... Dokud stačí uzlovačka.

Kdo ho uváže Elišce, dostane 2 body do bodování.

Hvězdov

místa v okolí tábora

Hvězdov (německy Höflitz) je dnes z větší části zaniklá obec, která vznikla v první polovině šestnáctého století. Nachází se asi tři kilometry od Mimoně a pět a půl kilometru od Kuřívod. Nedaleko se vyskytují Ploužnický a Novodvorský rybník, zásobování vodou se však řešilo soukromými studněmi.

Roku 1783 byla ve Hvězdově postavena kaple, která byla poté přestavěna na kostelík Nanebevzetí Krista. Byla zde dokonce i škola, která po pár letech existence vyhořela, po sedmdesáti letech však byla ve formě obecné trojtřídky obnovena. Nechyběl ani hřbitov, který stál u cesty do Mimoně.

Dnes je na tomto místě borový háj, občas můžeme pod hlínou vidět prosvítat některé náhrobky a kolem si můžeme všimnout bývalé javorové aleje. V obci stávalo kolem devadesáti domů, dnes jich nalezneme asi třicet. Hvězdov totiž částečně zanikl při vytvoření vojenského prostoru Ralsko, ale roku 1989 se tam začali vracet lidé.

V bývalém středu obce stojí dnes jen čtyři původní stavby, dva z nich jsou obydlené domy, ty další dvě chátrají.

Výstava o filmu **přehlídka 40 let československého** **znárodněného filmu — retro kronika 1987**

Jednu středu jsme šli na výstavu k Hybernům. Ve frontě jsme čekali asi 15 minut. Konečně jsme byli na řadě a koupili jsme si vstupenky. Michal nám dovolil, že se můžeme rozejít, ale v 17.30 hodin být zase na místě. Začali jsme prohlížet. Byly tam různé převleky. Také tam bylo takové auto, které místo motoru mělo srdce a nad ním se promítaly filmy. Dále tam byl také Golem. Šli jsme do druhého patra a po stranách byly fotografie herců. Nahoře byly převleky z filmu Návštěvníci. Bylo tam i jejich auto, které bylo zaborené v písku. Také se tam promítaly filmy. Byl tam i dětský koutek. Už bylo 17.30. A my museli jít dolů. Už jsme tam byli všichni, jenom Petr ne. Nejdřív ho šla hledat Lucka a Radka. Ty ho nenašly. Tak ho šel hledat Michal a taky ho nenašel. Tak jsme šli domů.

autor neznámý

Cestopis z Ukrajiny

středa 29. srpna

Jelikož jsme tábor rozbili na západní straně hřebene, byla v šest ještě dost velká tma i zima. Poté, co menší stan vyslal posla do stanu druhého, jestli teda vstáváme, jsme se rádi shodli na tom, že tomu dáme ještě hodinku. Pak se ráno odvíjelo jako obvykle — snídaně, sbalit a šup zase dál. Když jsme se vyškrábali zpět na hřeben, rozprostírala se před námi epická inverze (kterou všichni fotografové výpravy nadšeně zvěčňovali, Májka se Samarou ještě s výkřiky „Tohle vypadá úplně jako Výstup nad mraky od Caspara Davida Friedricha!“).

Cesta utíkala rychle a brzy jsme narazili na lanovku, kterou jsme ráno viděli na obzoru. U ní probíhalo nejspíše nějaké soustředění mladých ukrajinských sportovních nadějí. Máme na ty sportovce prostě štěstí. Při pohledu na vrchol před námi, náš nedostatek vody a příslib pramínku na kraji kopce, jsme se rozhodli vrchol obejít. Dobře jsme udělali — narazili jsme hned na dva vydatné prameny. Během nabírání vody kolem nás projel nákladňák se dřevem. Pokračovali jsme v cestě a u nejbližšího rozcestníku posvačili.

Cestou od rozcestníku do dalšího kopce jsme narazili na pár aut a motorek a také skupinku Slováků, se kterými jsme si pokecali o cestě a poradili jim, kde sehnat vodu — oni

totiž prý moc vody nepotkali. Naše cesta byla poměrně frekventovaná — krom skupinky běžců, běžících kolem nás a následně i zpět, jsme potkali i Jeep s plzeňskou značkou. Plzeňáci v něm ovšem neseseděli. Na jednom z vrcholů jsme vyhlásili oběd, během kterého jsme sušili a rozhodovali o dalším postupu. Putování nám opět nešlo tak rychle, jak jsme si představovali, a až do Koločavy bychom to nestihli. Nakonec jsme se shodli na následovném: slezeme po modré a žluté do Jasini, z ní popojedeme do Mukačeva, které prozkoumáme, přespíme tam a v sobotu doputujeme do Košic, odkud nám jede noční vlak do Prahy. Na tuto variantu nakonec přistoupil i Vosa, protože obsahovala ukrajinské vlaky.

Pokračovali jsme v cestě, potkali auto s hromadou přepravek plných borůvek a poslední výšlap si dal Štěpán bos, protože proč ne, žejo. Během výstupu jsme si zvládli dát i dlouhou pauzu na konzumaci lesních plodů. Na vrcholu jsme posvětili a Eliška prohlásila Svidovec za své nejoblíbenější hory. Cesta dolů byla poněkud příkřejší, než jsme čekali, Štěpán ale nadále i přes zrádný terén a šutry pokračoval bos. Boty obul, až když jsme slezli nejhorší a dorazili k pravé horské salaši s bači, protože si propíchl nohu. Poté jsme zalezli do lesa a kráčeli dál podél potoka.

Vylezli jsme u velké chaty, vedle které se nacházely informační cedule s medvědy, rysy a lesními požáry. Místní nás nasměrovali na pěknou stezku vedoucí k prameni Čornej

Tisy a po čase jsme dorazili na rozlehlou louku nad pramenem, na které se nacházel (nejspíš ještě ne zcela hotový, ale už v minulosti užívaný) kemp s jevištěm, kadibudkami a velkým přístřeškem.

Ten jsme prohlásili za naše nocležiště, abychom ušetřili čas a práci se stany. Poté jsme seběhli dolů k prameni, kde jsme potkali sympatického dědulu a prozkoumali okolní nápisy i vysazené tisy, z nichž jeden patří i Česku. Zpátky nahore jsme se dali do večeření. Vosa zjistil, že je na něho jeho chilliomáčka příliš chilli, a na trámu nad vstupem, kde předchozí návštěvníci zanechali všemožné potraviny, objevil český kečup. I přes Samařino zděšení a znechucení ho

na své těstoviny použil, místo něj tam nechal svou omáčku. Následně jsme využili stolu, zahráli si Bang a povídali si. Když padla tma, tak se část vydala na hvězdy. Po chvíli přesvědčování nás samotných, že jsme možná našli Hado-noše (ale spíš ne), jsme následovali ostatní a zalehli.

Další je v šuplíku

Minulou zprávu nám J. Halfar Endris zanechal ve svém klobouku pod nástěnkou malých. Vyličil v ní začátek svého života a slíbil že v únoru odtajní jeho další pokračování, kdo vzkaz ukáže Štěpánovi, dostane patřičnou bodovou odměnu.

*V šuplíku s obrázkem robota
je další část mého života.*

... zněl jeho dnešní vzkaz.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz